

[Justitsministeren]

grundlag for at antage, at de kristne assyrere er flygtninge i Genèvekonventionens forstand. Eventuelle ansøgninger vil blive behandlet efter de foran refererede regler, således at sagerne vil blive afgjort individuelt på grundlag af de konkrete omstændigheder.

Spm. nr. 1266

Til *justitsministeren* (9/9 80) af:

Hagen Hagensen (KF):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om afsoningsmulighederne ved idømte frihedsstraffe?«

Begrundelse

Det har gentagne gange været påpeget, at der går urimelig lang tid mellem idømmelse af straf og afsoning. Herved forflygtiges formålet med sanktionen. Senest er det i pressen oplyst, at man ikke har kunnet modtage en for spritkørsel dømt person til en afsoning, hvortil han var tilsagt, men blev afvist, da han mødte.

Naturligvis har det størst betydning, at afsoning følger hurtigt efter domfældelsen, når der er tale om alvorlige forbrydelser, men der må også tages hensyn til de dømte. Meningen er jo, at de skal tilbage til normalt samfundsliv efter udstået straf. Der er nytænkning på vej, men nu haster det med at få afklaret problemet om alternative strafforme i stedet for kortvarige frihedsstraffe. Det vil være at foretrække fremfor en udvidelse af fængselskapaciteten.

Besvarelse (19/9 80):

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Især inden for det sidste år har forholdet mellem kriminalforsorgens institutionskapacitet og antallet af varetægtsfængslede og domfældte til frihedsstraf medført, at et kraftigt stigende antal personer på fri fod afventer fuldbyrdelse af frihedsstraf. Medens ventertallet i perioden 1974-77 lå nogenlunde konstant omkring 3.500, er det nu mere end dobbelt så stort. Ifølge de seneste opgørelser omfatter ventertallet ca. 1.850 fængselsdømte og 5.700 hæftedømte.

Som følge heraf kan der som nævnt i spørgsmålets begrundelse gå meget lang tid imellem idømmelse af straf og iværksættelse

af afsoning, selv om kriminalforsorgen har søgt at imødegå denne situation ved ekstraordinær høj udnyttelse af kapaciteten. Denne høje udnyttelsesgrad på til tider mere end 100 pct. har i enkelte tilfælde ført til, at man ikke har kunnet tage imod domfældte, som efter tilsigelse mødte til afsoning.

Som nævnt i besvarelsen af spørgsmål nr. 1054 af 11. juli 1980 er justitsministeriet enig i, at denne situation gør det særlig vigtigt at overveje mulighederne for en udvidet anvendelse af ikke frihedsberøvende sanktioner. Om disse overvejelser, som bl.a. foregår i straffelovrådet, henvises i det hele til den nævnte besvarelse. Straffelovrådets overvejelser vedrørende alternativer til frihedsstraf vil næppe kunne afsluttes før i løbet af 1981-82. Derimod vil der formentlig i løbet af efteråret 1980 kunne foreligge en indstilling fra straffelovrådet vedrørende en forsøgsordning med samfundstjeneste. En sådan ordning vil i givet fald kunne iværksættes i begyndelsen af 1981.

De nævnte foranstaltninger vil imidlertid først kunne få virkning i relation til belægssituationen på lidt længere sigt. Med henblik på at undgå yderligere stærkt stigende ventertal med deraf følgende ventetider på måske 1-2 år har justitsministeren derfor den 18. september 1980 anmodet finansudvalget om tilslutning til en udvidelse af kriminalforsorgens afsoningskapacitet med ca. 400 celler fra 3300 til 3700 pladser samt bevilling af de hermed forbundne ressourcer.

Spm. nr. 1267

Til *industriministeren* (11/9 80) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»I det skatteyderbetalte reklamebrøl for socialdemokratiet ved navn »Beretning 1979 - Statstilskud til produktudvikling« postuleres en del om, hvor stor en produktudvikling loven har medført, og i den anledning bedes ministeren oplyse, hvor stor en del af den omtalte produktudvikling der blot er produktudvikling, som firmaerne alligevel ville have gennemført, og som man så benyttede lejligheden til via skattesystemet at få betalt af konkurrerende virksomheder, og hvor meget det har kostet skatteyderne at få trykt det pågældende reklameskrift for socialdemokratisk ideologi?«